

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quod sponsa potest eligere monasterium sine consensu sponsi. G

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Quando incipiat eff. coniugium.

Amb lib de insti. vir. coniugalis exprimitur, coniuges sint, sanctorum gnis, cap. 6. testimonia probant. Ait n. Ambr. Cum initiatur tom. 1.

In lib. etym. 9. cap. 7. coniug. viro, cōiugium est, non viri admixtione cognoscitur. Idē Isid. Coniuges verius appellantur

Iu lib. 1. de Nuptiis & concupisc. à prima desponsationis fide, quamuis adiuv inter eos ignoretur cōiugalis concubitus. Itē Aug. Coniunx vocatur ex prima desponsationis fide, quam

c. n. in to. 7. concubitu non cognoverat, nec fuerat agnitus.

Matth. 12. d Nec peierat, nec mēdax manserat cōiugis appellatio,

Luca 2 g vbi non fuerat, nec futura erat carnis illa commixtio. Propter quod fidele coniugium ambo pa-

rētes Christi vocare meruerunt, nō solum illa ma-

ter, sed etiā ille pater eius, sicut coniunx matris ei-

us: utrumq; tamen mēte, non carne. Ex his evidē-

ter insinuatur, quod ex tempore, quo intercedit con-

sensus voluntarius ac maritalis, qui solus coniugium fecit. veri coniuges sunt sponsus & sponsa.

Secundum quosdam non est coniugium ante carnalem copula- lam, sed sponsi & sponsa sunt.

Quidam tamen asserunt, verum coniugium non cōtrahi ante traductionem & carnalem copulam: nec vero coniuges esse aliquos, antequam intercedat commixtio sexus: sed à prima fide desponsationis vir sponsus, & mulier sponsa est, non coniunx. Sponsos autem & sponsas coniuges frequenter appellari dicunt, non quia sint, sed quia futuri sunt: cuius rei sponsionem inuicem fecerunt: Et secundum hoc verba præmissarum auctoritatum intelligenda fore tradunt?

Qua ratione nituntur.

Quod vero inter sponsam & coniugem plurimum intersit, ex eo astruunt: quia licet spōse ante carnalem copulam: inconsulto vel nolēte sposo monasterium eligere: quo facto, spōso etiam licet aliam

aliam ducere? Coniugatus vero vel cōiugata, nec continētiam nisi cōmuni consensu seruare valet, nec monasterium petere, nisi uterq; continētiam pariter p̄fiteatur. Quod vero liceat sponsa monasterium eligere, auctoritatibus sanctorum probatur. Ait n. Euseb. Pap. Desponsatam puellam nō licet parentib. alii viro tradere: tamē licet sibi monasterium eligere. Itē Greg. Decreta legalia despō-
satam, si conuerti voluerit, nullo penitus censuerunt damno multari. Refert etiam Hieron. quod Macharius inter Christi heremitas præcipuus, celebrato nuptiali cōiuicio cum vespere thalamum esset ingressurus, ex vrbe egrediens transmarina petiit, & herein i solitudinem sibi elegit. B. etiam Alexius similiter ex nuptiis diuina gratia vocatus, sponsam deseruit, & nudus Christo famulari cœpit. His auctoritatibus & exemplis liquet, liceat sponsis sine consensu suarum sponsarum, & è conuerso, continentiam profiteri.

Quod coniugatus vel coniugata nequeant continentiam profiteri sine alterius consensu.

H

Hoc a. coniugatis nullatenus licet. Non n. potest vir melioris vitæ proposiū suūmē sine vxoris consensu, & è conuerso. Vnde Greg. scribēs Theoritæ patritiæ. Sunt qui dicunt religionis gratia, cōiugia debere solui. Verum sciendum est, quia etsi hoc lex humāna cōcessit, tamē lex diuina prohibuit. Si vero utrisq; cōueniat continentē vitam ducere, hoc quis audeat accusare? Sic n. multos sanctorū nouimus cum suis coniugib. & prius continentem vitam duxisse, & post ad sanctæ Ecclesiæ regimina migrasse. Si vero continentiam, quam vir appetit, mulier non sequitur, aut quā vxor appetit, vir refusat, cōiugium diuidi nō potest: quia scriptū est. Mūlier potestatē suæ carnis non habet, sed vir. Similiter & vir potestatē suæ carnis non habet, sed mulier. Idē, Agathosa, latrix præsentium, quæsta est

Greg. epist.

20. lib. 6. ad

Fortunatum

Episcop. &

Hieron. c 84.

In vita Ma-

charii da-

vita patrū.